

her sådan set er en naturlig udløber af det, der blev sat i værk for ca. 50 år siden?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne først sige til økonomiministeren, at jeg synes da, det er en interessant argumentation at sige, at de ændringer af efterlønnen, der nu indføres, er en gave til den danske befolkning, til den danske efterlønsmodtager.

Hvis det er så fantastisk og regeringen synes, det bare er så henrivende, at EU nu kommer og presser en ændring i efterlønnen igennem, jamen hvorfor i alverden stod regeringen så selv fast for et par år siden, for at den efterlønsordning skulle se ud på en eller anden bestemt måde? Hvorfor var det så, man ændrede den, som man gjorde, hvorfor var det så, man sagde til Folketinget, at der kommer ingen ændringer i efterlønnen som følge af pres fra EU?

Hvis det var sådan, at man havde set lyset og synes, at nu er der nogle ændringer her, der er fantastisk gode, så kunne man da bare have lavet dem. Der var da ikke noget, der gjorde, at regeringen ikke kunne indføre de ting, som man nu siger man efter forhandling med Europa-Kommissionen er blevet enig med Kommissionen om.

Jeg synes, det lugter langt væk af, at nu har EU blandet sig, nu har EU sat sig igennem og skabt en ændring, og så bliver man nødt til at prøve at finde en argumentation, der er holdbar over for den danske befolkning, så man kan få det til at glide ned uden alt for meget mukkeri. Men det, der er sagen, og det, der for mig er det principielle, er altså, at EU går ind og dikterer en ændring, som vi efter regeringens opfattelse ikke har ønsket.

Så bliver der spurgt, hvad vi undgår, hvis vi får et nej. Jamen det, der er min vision, er da, at vi med et nej skaber en fornyet diskussion om, hvorvidt et stadig mere integreret Europa er det ønskelige, eller om vi ønsker at genskabe et europæisk samarbejde, som bevarer respekten for nationalstaterne. Det er sådan helt grundlæggende.

Jeg tror på, at et dansk nej vil påvirke situationen og argumentationen i Sverige. Jeg tror, at et dansk nej kan påvirke diskussionen i Storbritannien. Jeg håber, vi på den måde kan være med til at skabe en situation med nogle befolkninger, som mere indgående diskuterer, om vi ønsker det der integrerede Europa, det ensrettede Europa. Det tror jeg nemlig ikke, be-

folkningen grundlæggende ønsker, heller ikke i mange af de andre lande. Og den del er det visionære, som vi håber at vi med et nej kan være med til at skabe en diskussion om.

Så kan jeg svare bekræftende over for hr. Frank Dahlgaard – der er ingen grund til, at jeg gentager de ting, hr. Frank Dahlgaard nævnte – og så sige til hr. Claus Larsen-Jensen, at vi mener faktisk i Dansk Folkeparti, at der er et råderum, et eksisterende nationalt råderum, som vi kan udnytte, hvis vi ønsker det. Men det er jo så en diskussion, vi skal have her i Folketinget, hvorvidt vi ønsker at benytte os af de råderum, som vi har, eller vi ikke gør det. Men vi skal fastholde, at vi har det råderum, og vi skal udnytte det, hvis vi mener, vi har et behov for det.

Og så til hr. Jens Kirk: Jamen der har da været succeshistorier, man har kunnet fortælle specielt om EF-samarbejdet, men det kan altså ikke være sådan, at fordi man for årtier tilbage har udtænkt en bestemt retning for et europæisk samarbejde, så kan de efterfølgende generationer ikke sætte spørgsmålstegn ved det samarbejde og sige: Skal vi ikke lade det bevæge sig i en anden retning? Skal vi ikke lade det bevæge sig i en retning, hvor vi respekterer landenes selvstændighed, den nationale suverænitæt? Det ønsker vi i Dansk Folkeparti. Det tror vi, der er flere og flere, der ønsker, også her i Danmark.

Det er tidligere nævnt, hvor mange af Venstres vælgere, som ifølge meningsmålingerne ser ud til at ville stemme nej den 28. september, og det er da, fordi de ønsker at bevare den nationale selvstændighed, den nationale suverænitæt, og har opdaget, at selv om der var nogle, som for årtier siden udtænkte en bestemt mission, så er det altså ikke sådan, at alle vi andre bare skal falde på halen for det og fortsætte den rejse i al evighed.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Når nu der er noget, vi kunne glæde os over, fordi der er mange danskere, der er meget glade for det, skulle vi så ikke gøre det? Derfor spørger jeg, og jeg forventer ikke at få noget regulært svar: Er det en frihed eller ej, at efterlønsmodtagere kan tage deres efterløn med ud af Danmark til deres svenske ødegård eller til et sommerhus eller en lejlighed på Spaniens solkyst? Er det en større frihed, eller er det ikke? Er det en arbejdstagerrettighed, der nu bliver effektueret?